

Pinsiön kirkon alttaritaulu ja väriluonnos

Taiteilija Osmo Rauhala on maalannut Nokialla sijaitsevaan Pinsiön kirkkoon uuden alttaritaulun. Taulu julkistettiin ja siunattiin käyttöön juhlamessussa Pinsiön kirkossa sunnuntaina 16.2.2020. Messun toimitti kirkkoherra Lauri Salminen ja kanttorina toimi Minna Viinikainen. Tilaisuudessa soittivat Jenni, Kaisa ja Marika Pihlajamäki. Videon on kuvannut Timo Ahonen.

Julkistamistilaisuudessa tehdyssä videossa on Marjo Aitolan johdantosanat ja Osmo Rauhalan pitämä puhe.

Videon puheet

Marjo Aitolan johdantosanat:

Tänään on 16.2.2020 ja me olemme Pinsiön kirkon sakastissa. Meillä on suuri juhlapäivä. Äsken juhlamessussa Osmo Rauhalan alttaritaulu ”Usko, toivo, rakkaus” vihittiin ja siunattiin käyttöön Pinsiön kirkossa. Ja nyt me vietetään vielä juhlatilaisuutta, tilaisuutta, jossa on mahdollista taiteilijalta kysellä tästä teoksesta. Käydään nyt katsomaan minkälainen teos on ja toivotetaan ihmiset tervetulleeksi. Täällä on kirkkosali aivan täynnä, tämä on aivan ihanaa!

Osmo Rauhala esittelee alttaritauluteostaan ”Usko, toivo, rakkaus”:

Tämä nyt syntyi semmoisena aikana, että aika monella on vaikeata tietää mihin uskoa. Tuossa vuosituhaten vaihteessa elettiin aika suuressa optimismissa, kun internet oli juuri tullut ja levittänyt viimeisiin erämaihin mahdollisuuden seurata kaikkea tietoa. Oli kännykkäkamerat ja CNN oli paikalla heti kun jotain tapahtui. Oltiin aika toiveikkaita, että kukaan ei pääse meitä enää vedättämään, meille ei valehdella ja diktaattorit alkaa pikku hiljaa hiipumaan tältä planeetalta. Ja kun nämä kaikki miljoonat ihmiset saadaan samojen tietojen äärelle, niin mehän ratkaistaan nämä maailman globaalit ongelmatkin muutamassa vuosikymmenessä.

Mutta kuinkas kävikään? Nyt ollaan tilanteessa, että tietoa kyllä on. Sitä on todella paljon, enemmän kuin koskaan meidän historiassa. Mutta ollaan entistä sekavammissa tilassa. Akateemiseltakin ihmiseltä, joka haluaisi olla lähdekriittinen, kestää valtavan kauan yrittää selvittää kaiken tiedon, että mikä nyt oikeasti on totta ja mikä ei. Ja tämmöisessä tilanteessa täytyy palata perusasioihin. Eli pitää pystyä tavallaan sitä moraalista selkärankaa jotenkin oikaisemaan, ajatella totuudellisuuden merkitystä ja näitäkin arvoja mitä tässäkin taulussa on. Minä luulen, että meitä edeltävät sukupolvet jo kauan sitten ovat tienneet, että kun ihmiskunnalle tulee tällaisia vaikeita momentumeita, niin niistä selvittää näillä keinoilla ja siksi ne on kirjattu sinne jo kauan sitten ylös meille ohjeeksi.

Jääköön tämäkin nyt sitten muistutukseksi juuri näistä asioista seuraaville polville meidän jälkeen. Tämä toinen teos tuolla oven päällä, se tosiaan syntyi tällaisena väriluonnoksena ja siinä on teemana Pyhän Olavin kirkon luomiskertomuksen se kuudes päivä, jolloin elämä luotiin, maaeläimet ja ihminen. No siitä voisi ehkä tämmösen pienen arkipäiväisemmän muiston jättää kylälle mieliin eli silloin kun minä synnyin, täällä oli noin viitisenkymmentä tilaa, jossa oli lehmiä. Jos ei monta, niin ainakin muutama. Ja nyt kun tämä teos syntyi, niitä on jäljellä yksi, siis maitolehmiä. Taitaa olla muita lehmiä vielä sentään jokunen. Mutta maito, joka silloin piti koko kylän hengissä, se on kadonnut. Eli me ollaan aika isossa rakennemuutoksessa näinkin lyhyessä ajassa eletty, joten se tulee siihen kulminaatiopisteeseen.

Tämä alempi merkki (alttaritaulussa) on tosiaan siis muinainen veden merkki. Se löytyy jo kalliopiiirroksista, kun on tuhansia vuosia sitten kuvattu vettä. Ja se taitaa tielaitoksella olla vieläkin käytössä, minulla on sellainen käsitys, että pohjavesimerkki on aika saman näköinen. Ja se tuli siitä sinne.

Tämä yhtäläisyysmerkki tuolla ylhäällä niin kuin minulla on tapana = se on vähän kuin minun pieni peukalonjälkeni. Olen aina tutkinut tieteen ja kuvien ja siihen liittyvien ajatusten yhtäläisyyksiä.

Kerronpa nyt tässä sellaisen merkityksen, minkä kuulin oman äitini hautajaisissa ja minkä sitten tein viimeiseksi työkseni Pyhän Olavin kirkkoon eli kaksoispiste. Siellä pappi sanoi, kun tuli hautajaistilaisuudessa hieman vakavampi hetki, niin hän sanoi, että kuolema ei ole elämän päätepiste vaan se on kaksoispiste. Miettikääpä sitä, se on aika hyvin oivallettu. Se on siis portti, ei loppu. Se oli näin semioottisesti aika hienosti oivallettu.

(Kysymys kukasta) Se on kukan arkkityyppi, tällaista kukkaa ei ole. Siinä on vähän kieloa ja lemmikkiä, ja joku sanoi, että vähän perunankin kukkaa, mistä Lähteen Jyrki on varmaan ihan tyytyväinen. Siitä voi löytää omanlaisensa kasvin, mutta ihan tällaista ei biologian kirjasta löydy. Ja se kasvaa... Sen verran niitä juuria tähän kuitenkin sain, että tähän muutin juuret sydämenmuotoiseksi sipuliksi, että kuitenkin sain sen kasvun sinne. Ihan tämmöistä sipulikasvia ei varmaan löydy, mutta samalla lailla Pyhän Olavin kirkossa ne kalat, jotka on siinä viidennessä päivässä, sellaisia kaloja ei myöskään oikeasti ole olemassa vaan ne on vähän muinaisen turskan kaltainen kalan prototyyppi, niin tässä voisi nyt olla kukan arkkityyppi.

Mutta omasta puolestani kiitos vielä kaikille, ketkä on tässä olleet ja mukavaa, että me on saatu tehdä kylän eteen jotakin sellaista joka täällä pysyy vähän aikaa ja saatu tätä talkoohenkeä pidettyä myös sitten hengissä tässä kohtaa ja tästä sitten jatkamme. Ja seurakunta varmaan sitten hyödyntää tätäkin mahdollisuutta sitten omilla tavoilla. Toivottavasti tämä poikisi erilaista aktiviteettia tänne ja ehkä se myös edesauttaa seurakuntaa pitämään tämän kirkonkin täällä sitten hengissä vähän pidempään. Näin, mutta kiitos kaikille.